

Verstegen (1617)

Epitaphie voor Joannes de Temporibus.
Dry hondert een-en-tsestich Jaer ick telden,
Dat my de doot uyt vrintschap niet en quelden.
Maer doen hy my gevat had met den toom,
Die langhe tyt scheen maer ghelyck een droom.

Epitaphie van I.E.
Hier leyt ghenaghelt in een kist,
Het lichaem van een Alcumist,
Een die syn Jaeren heeft versleten,
Verborghen wetenschap te weten,
Hy ginck uyt Paracelsus boecken,
Den steen der Philosophen soecken,
En creech op 't lest den steen ghewis,
Want hy daer van ghestorven is.

Epitaphie van eenen Cock.
Och lieve leser ten is gheen jock,
Hier leet begraven Coenraet de Cock,
Hy coockten soo veelderley leckere beten,
Maer de wormen hebben hem rouw gheten.

Epitaphie van T.H.
Hier leyt T.H. der eerden bevolen,
Die de doot als een dief heeft van hier gestolen,
Het welck gheschieden op sulcken tijt,
Datmen wel cost bemercken t'gheschieden uyt spijt,
Want op den selven tyt dat hy hem quam quellen,
Soo was hy vast besich om zyn ghelt te tellen,
En den snooden dief het leven nae-trachter,
Stal den man wech, en liet het ghelt achter.

Sweerts (1623)

Van Joannes de Temporibus.
Dry hondert eeneentsestig jaren ick telde,
Dat my de doot uit vrientschap niet en quelde,
Maer doch sy my gevat had metten toom,
Den langen tyt en scheen maer eenen droom.

Van Christoffel Hagenbuch.
Hier leyt genagelt in een Kist,
De Lichaem van eenen Alchymist,
Een die syn jaren heeft versleten,
Om verborgen wetenschap te weten,
Hy ghinck uit Paracelsus boecken
Den Steen der Philosophen soecken,
En creech op 't lest den Steen gewis,
Want hy daarvan gestorven is.

Van Coenraet de Cock.
Och lieve Leser ten is gheen jock,
Hier leyt begraven Coenraet de Cock,
Hy cockten velderley leckere beten,
Maer de Wormen hebben hem rouw op gheten.

Van eenen Geldt-hont.
Hier leyt een Geldt-hont der Aerden bevolen,
De Doot als een dieff heeft hem van hier gestolen,
Het welck geschiede op sulcken tyt,
Dat men wel cost mercken t'geschiede uit spyt.
Want op den selven tyt, dat s'hem quam quellen,
Was hy vast besich om syn Gelt te tellen,
Enden snooden dief, het leven nae-trachter,
Stal den Man wech, en liet het Gelt achter.

Lydius (1640)

Van Joannes de Temporibus.
Drie hondert en daer by noch een en t'sestigh jaren,
Heeft my de bleecke doot uyt vrientschap willen sparen.
Maer doe sy my ten lest gevat had in den strick,
De langh-genoemde tijt scheen maer een oogeblick.

Van Christoffel Hagenbuch.
Hier leyt genagelt in een kist
Het lijck van eenen Alchymist,
Een die sijn jaren meest versleet,
In 't soecken van dat niemant weet.
Hy sochte met een vijsen kop
Den Steen der Philosophen op,
En kreegh op 't lest den steen gewis.
Want hy daer van gestorven is.

Van Coenraedt de Kock.
Och, Leser, staet wat stil, want, siet, hier leyt begraven,
Een die door soet gerecht de lieden wist te laven;
Het is Coenraedt de Kock, een Kock van grage beten.
Maer, ach! het graeg gewormt heeft hem noch rau gegeten.

Van eenen Gelt-hont.
Hier leyt een gierigh mensch, een gelt-hont in verholen,
De doot, gelijk een dief, heeft hem van hier gestolen,
En dit gebeurde juist op d'onbequaemste tijt,
Soo dat men mercken kost 't geschiede maer uyt spijt.
Want op de selfde tijt wanneerse hem quam quellen,
Soo was hy gansch besiet met al syn gelt te tellen,
En siet den snooden dief, en fellen moordenaer
Stal slechts alleen den man, en liet de schatten daer.

Overzicht van overeenkomstige grafinschriften:

- Sweerts (1623) heeft uit Verstegen (1617) 63 epitafen overgenomen: 5=41, 7=47, 8=11, 9=45, 12=57, 14=64, 15=76, 19=72, 20=23, 22=87, 23=75, 27=82, 32=36, 33=46, 35=70, 39=97, 41=56, 42=16, 44=69, 45=66, 47=81, 52=34, 55=94, 56=86, 57=85, 58=20, 59=22, 60=27, 61=88, 62=21, 64=83, 65=30, 66=28, 67=44, 72=96, 73=4, 74=98, 75=5, 76=1, 77=42, 78=26, 79=89, 80=13, 81=24, 82=29, 83=65, 84=100, 85=59, 86=60, 87=61, 88=62, 89=32, 90=25, 91=95, 92=74, 93=73, 94=71, 95=63, 96=31, 100=50, 102=51, 106=101, 107=conclusie
- Verstegen (1624) 34, 88 & 89 komen overeen met Sweerts (1623) 98, 50 & 56, maar verschillend verwoord: hadden beide een zelfde derde bron?
- Lydius (1640) neemt over nr 5, 6, 7, 12, 16, 36, 39, 45, 50, 53, 67, 82, 83, 90, 93, 98
- *Ons Volksleven* (1895) citeert nr 7, 9, 11, 12, 15, 22, 23, 26, 27, 33, 42, 45, 46, 49, 50, 51, 67, 103
- De Bom (1906) citeert nr 9, 13, 14, 15, 20, 21, 26, 29, 30, 34 & 92